

**ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน คีกโมยราพ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน คีกโมยราพ (อ่านบทร้อยกรอง)
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖**

ความหมายของการอ่านบทร้อยกรอง

การอ่านบทร้อยกรอง เป็นการอ่านที่มุ่งให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ซาบซึ้งในรสของคำประพันธ์ ซึ่งจะต้องอ่านอย่างมีจังหวะ ลีลา และท่วงทำนองตามลักษณะคำประพันธ์

วิธีการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองส่วนใหญ่มี ๒ วิธี

๑. การอ่านแบบธรรมดา	๒. การอ่านแบบทำนองเสนาะ
คือ อ่านออกเสียงปกติเหมือนกับการอ่านบทร้อยแก้วทั่วไปแต่จะมีการเว้นวรรค และเน้นจังหวะก็สัมผัสตามบทร้อยกรองแต่ละประเภทซึ่งแตกต่างกัน	คือ อ่านให้มีสำเนียงสูง ต่ำ หนัก เบา ยาว สั้น เอื้อนเสียง และเน้นสัมผัสให้ชัดเจน ไพเราะเสียงเป็นกังวาน แสดงอารมณ์ตามเนื้อหาของบทร้อยกรอง

หลักสำคัญในการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง

๑. อ่านออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้องตาม อักขรวิธี	๒. อ่านเว้น จังหวะวรรคตอน ให้ถูกต้องตามลักษณะของบทร้อยกรองแต่ละประเภท รู้จักทอดจังหวะ เอื้อนเสียง หรือหลบเสียง
๓. น้ำเสียงไพเราะชัดเจน นุ่มนวลน่าฟัง เสียงไม่เบาหรือดังมากจนเกินไป	๔. เน้นเสียง แสดงอารมณ์ไปตามเนื้อเรื่อง เช่น รัก ร่าเริง โกรธ เศร้า โดยใช้น้ำเสียงให้เข้ากับสถานการณ์นั้น ๆ

มารยาทในการอ่าน

๑. อ่านบทร้อยกรองด้วยน้ำเสียงสุภาพ เสียงดังพอประมาณ ไม่ตะโกน
๒. มีท่าทางที่สุภาพในการอ่าน บุคลิกภาพเรียบร้อย สง่างาม
๓. ถ้าเป็นการนั่งอ่าน ควรนั่งหลังตรง ถ้าเป็นการยืน ควรยืนตรงด้วยท่าทางที่สุภาพ
๔. อ่านให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ เพราะเป็นการปฏิบัติตามหลักการอ่านบทร้อยกรอง
๕. ไม่หยอกล้อเล่นกันขณะอ่าน หรือทำพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการรบกวนผู้อื่น